

ทำไมจึงได้ชื่อว่าแหลมกูดโฮป

แหลมกูดโฮปเป็นดินแดนฝั่งทะเลตอนใต้ของผืนแผ่นดินใหญ่ของทวีปแอฟริกา แต่กลับมีชื่อเป็นภาษาอังกฤษซึ่งแปลว่า แหลมแห่งความหวังอันประเสริฐ คือถือเป็นนิมิตหมายแห่งความโชคดี

คงจะต้องมีปัญหามากกว่า ทำไมถึงต้องตั้งชื่อเป็นภาษาอังกฤษและเหตุใดจึงถือว่าเป็นนิมิตหมายแห่งความโชคดีด้วยเล่า ซึ่งเป็นเรื่องที่จะต้องนำมาใคร่ครวญกันเป็นกรณีพิเศษ

จะว่าไปแล้วชาวแอฟริกันนั้นคงจะไม่มีใครที่จะมีคติเช่นว่านี้ เพราะต่างก็เห็นเป็นเช่นนี้กันมาตั้งแต่ก่อนแต่อกแล้วจึงไม่เกิดความประหลาดอัศจรรย์ใจโดยประการใด ดังนั้นคำว่ากูดโฮปจึงต้องเป็นความมุ่งหวังของพวกฝรั่งมังค่าแน่นอนซึ่งอาจจะสันนิษฐานได้ว่า ในยุคแสวงหาดินแดนแห่งใหม่เพื่อความปลอดภัยที่จะได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกว่าเดิม และในความปลอดภัยดังกล่าวนี้ก็มักจะเบนเข็มไปทางทิศตะวันออกเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ชาวตะวันตกนั้นได้มีรากฐานวัฒนธรรมมาจากอียิปต์ซึ่งนับถือสุริยเทพอยู่ด้วยแล้ว จึงต้องปรารถนาที่จะไปสู่ดินแดนแห่งเทพเจ้า หรือถิ่นฐานใดๆก็ตามที่จะเป็นบัพนิมิตที่มีความหมายไปในทำนองนั้น

เมื่อพูดถึงการเดินทางในสมัยโบราณเพื่อการไปแสวงหาดินแดนอันไกลโพ้นแล้วสามารถที่จะทำได้โดยสะดวกก็ด้วยวิธีการแล่นเรือไปเท่านั้น และนับเป็นวิธีการเดียวที่ใช้ในการคมนาคมโดยสะดวกในสมัยนั้น แต่หากพื้นฐานที่ตั้งของชาวฝรั่งอังกฤษนั้นเผชิญมาอยู่ทางด้านตะวันตกของผืนแผ่นดินใหญ่เสียอีก ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องเลือกทางเดินในสองทิศทางเท่านั้น คือทางเหนือและทางใต้ แต่ในทางเหนือนั้นมีบรรยากาศที่หนาวเย็นอย่างยิ่งจึงไม่น่าที่เป็นดินแดนแห่งความฝันได้เลย โดยเฉพาะทุกดินแดนรกของพวกฝรั่งนั้นได้พรรณาไว้ว่ามีความหนาวเหน็บยิ่งนัก จึงเหลือทางเลือกทางสุดท้ายและเป็นทางเดียวเท่านั้นที่จะฝากความหวังไว้ว่าจะพบกับดินแดนใหม่อันดีเลิศ ต่อจากนั้นจึงใช้ความพยายามอย่างแรงกล้าที่จะต้องแล่นเรือลงมาทางใต้ในระยะทางอันยาวไกล จนกระทั่งในที่สุดก็ได้แล่นเรือมาถึงฝั่งทะเลตอนใต้ของทวีปแอฟริกา แล้วจึงได้แลเห็นแสงพระอาทิตย์โผล่พุ่งขึ้น ณ ทิศทางเบื้องหน้าอันหมายถึงทางทิศตะวันออกสมกับที่ได้ตั้งความปรารถนาและสู้อุตสาหะมาอย่างเนิ่นนาน ทั้งๆที่ไม่อาจจะหยั่งรู้ได้เลยว่าความหวังประการสุดท้ายนั้นจะสัมฤทธิ์ผลหรือไม่ประการใด ดังนั้นแหลมกูดโฮปนี้จึงนับได้ว่าเป็นนิมิตหมายแห่งความโชคดีและสมกับการขนานนามว่าแหลมกูดโฮป โดยมีพักต้องสงสัยเลย

ในกรณีเดียวกันกับที่ชาวลังกาไปแสวงหาดินแดนใหม่นั้นก็ได้แล่นเรือไปในทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือแล้วจึงได้ตั้งชื่อดินแดนนั้นว่า ลังกาสุกะ แปลว่าดินแดนอันเป็นสุขของชาวลังกา ที่กล่าวมานี้ก็ปรารถนาที่จะสื่อความหมายว่า ดินแดนแห่งความหวังนั้นก็คือทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งตรงกันข้ามกับทางทิศตะวันตกอันเป็นเครื่องหมายของความอัปโชคหรือความตาย

มีหลักฐานที่เกี่ยวกับการสำรวจทางทะเลเมื่อเทียบศักราชแล้วตรงกับกษัตริย์ของไทยในสมัยนั้นอยู่ 3 พระองค์ด้วยกัน คือองค์พัง 2. , พระเจ้าพรหมราช และพระเจ้าไชยศิริ ดังนี้

น.258 ได้เริ่มมีการสำรวจทางทะเลโดยเจ้าชายเฮนรีชาวโปรตุเกส

- น่าจะเป็นสมัยของพระเจ้าเฮนรีที่ 1. (องค์พัง 2.) พ.ศ.1463 – 1488

น.258 ไคแอช (ชาวโปรตุเกส) ได้เดินทางไปถึงปลายใต้สุดของแอฟริกาในปี ค.ศ.1488

- น่าจะมาจาก พ.ศ. 1488 ของพระเจ้าพรหมราช (ออตโตมหาราช)

น.259 คา กามา แล่นเรืออ้อมทวีปแอฟริกาไปถึงอินเดียปี ค.ศ. 1498

- ถ้าเป็น พ.ศ.1498 ก็ยังอยู่ระหว่างสมัยของพระเจ้าพรหมราช (พ.ศ.1488 – 1526) แต่
นามว่า คา กามา น่าจะเป็นนามของพระเจ้าไชยศิริในภาษาญี่ปุ่นว่า “กามาตาริ”

แสดงว่าผู้ที่ตั้งชื่อแหลมกู๊ดโฮปก็คือพระเจ้าพรหมราชนั่นเอง ในพงศาวดารไทยมีพระนามว่าพระมหาศากรนั้นก็คงจะเนื่องด้วยเหตุดังกล่าวนี้เช่นกัน

เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปแล้วว่าดินแดนใหม่ที่ถูกค้นพบในโลกปัจจุบันนี้ก็คือทวีปอเมริกา ซึ่งก็คงต้องถือคติเดียวกันนั่นเองคือแล่นเรือไปในทิศทางตะวันออกเฉียงเหนือแล้วเข้าสู่ชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกของทวีปอันเป็นดินแดนแห่งใหม่ แล้วจึงได้ตั้งชื่อเมืองต่างๆไว้เพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้ค้นพบ จะสังเกตเห็นได้ว่าเมืองแถบชายฝั่งทะเลทางด้านตะวันตก ตั้งแต่เหนือจดใต้นั้นใช้คำว่า “ซาน” นำหน้าชื่อเมืองต่างๆมากมาย เช่น ซานฟรานซิสโก ซานดิเอโก ซานลูคัส ซานซัลวาดอร์ ซานโจเซ ซานแอมโปรโซ ซานดิอาโก ซานตาเฟ ซานตาโรซา ซานเตาครุส ซานตาโรซาเรีย ซานจวน ซานอันโตนิโอ ซานอันจิโร ซานเบนดิคโต ซานคริสโตบอล ซานตามาตา และซานเฟอร์เนนโด เป็นต้น

เท่าที่ได้ศึกษาค้นคว้ามานั้นในคำว่า ซาน – ซาน – จาม – ซาม – สยาม นั้นมีรากศัพท์มาจากความหมายอันเดียวกัน และยังสามารถที่จะเทียบศักราชได้ตรงกับกษัตริย์ของไทย ดังนี้

น.262 อเมริโก เวสปุคชี ชาวอิตาเลียนทำการสำรวจพบโลกใหม่ และตั้งชื่อว่า “อเมริกา” ในระหว่างปี ค.ศ.1497 - 1503

นับเป็นสมัยของพระเมืองแก้ว ค.ศ.1479 – 1508 (+ - 560) พ.ศ.2029 – 5068 ซึ่งน่าเป็น
คนเดียวกันกับ โคลัมบัส ผู้ค้นพบทวีปอเมริกาเมื่อปี ค.ศ.1492 + 543 = พ.ศ.2035 – 1181 =จ.
ศ.854 ซึ่งได้ขึ้นครองเมืองรามัญต่อจากพระเจ้ายอดเชียงรายเมื่อ จ.ศ.853 พ.ศ.2034 (1914)
ค.ศ.1491 แล้วได้ขึ้นครองอำนาจในเมืองจันทบูรเมื่อศักราช 858 พ.ศ.2039

ดังนั้นควรที่จะทบทวนประวัติศาสตร์โลกกันเสียใหม่ว่าชาติพันธุ์แห่งมวลมนุษยชาตินั้นมี
วิวัฒนาการมาอย่างไรแน่ เพราะตามเหตุผลที่กล่าวมานี้บ่งชี้ให้เข้าใจได้ว่าชาวไทยนี้ น่าจะเป็น
บรรพบุรุษของชาวอเมริกาเสียแล้วอย่างแน่นอน

* * * * *

ปุราโณภิกขุ